

SİSTEM BİLİMİ AÇISINDAN “TÜRK TİPİ DEVLET ANLAYIŞIYLA” “MARKSİST-LENİNİST DEVLET ANLAYIŞI” ARASINDAKİ İLİŞKİ VE BUNUN ELEŞTİRİSİ!..

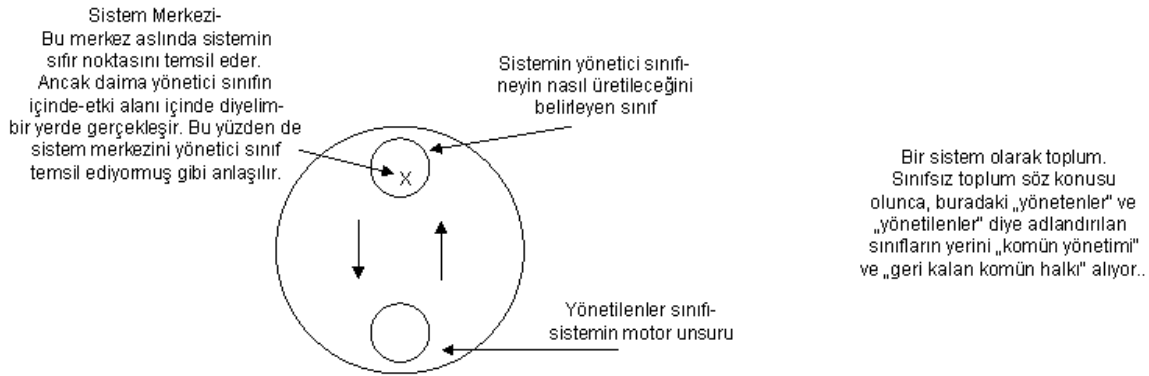
Münir Aktolga
Şubat 2017

Şimdi bana hemen yazının başlığına bakıpta “ne alakası var” demeyin! Var, hem de çok alakası var!.. Ayrıca, bu konuda daha geniş açıklamalar için size bir link veriyorum: <http://www.aktolga.de/m23.pdf>

Önce, genel olarak Devlettten başlayalım, sonra Marksist-Leninist devlet anlayışını ve de tabi “Türk tipi Devleti” göreceğiz!..

Devleti, “sınıflı bir toplumda sistemin merkezi varoluş instansı”-merci- olarak tanımlıyoruz...

Peki bu durumda onu, basit bir şekilde, “hakim sınıfın bir örgütü-baskı aracı” olarak ele alabilir miyiz?...

Yukardaki şekil olayı apaçık ortaya koyuyor aslında! Bütün mesele, “mutlak gerçeklik” anlayışıyla- “kendinde şey” olarak varolmayı temel alan anlayışla-dünya görüşüyle- “varoluşun izafi gerçekliği”, ve bu zeminde yükselen modern “sistem anlayışı” arasındaki farkta yatıyor. Zaten, devlet olayına girmeden önce “sistem bilimine” ilişkin parantez açmamızın nedeni bu olmuştur. <http://www.aktolga.de/t4.pdf>

Özünde materyalist bir zeminden-“kendinde şey mutlak gerçeklik” anlayışından yola çıkan Marksist-Leninist varoluş ve sistem anlayışı aslında Newton Fiziği'nin-Klasik Bilim'in varoluş- sistem anlayışıdır. Buna göre, bütün nesnelere, “önce”, “mutlak bir uzay-zaman” içinde, varlığı “başka hiçbir nesneye bağlı olmaksızın” “kendinde şey” olarak gerçekleşen unsurlardır (aynen bir patates çuvalının içindeki patatesler gibi!... Çuvalı “evren”, patatesleri de bunun içindeki “varlıklar” olarak düşünürseniz, klasik materyalist evren-varlık anlayışına ulaşırsınız!...) Ancak daha sonradır ki, “kendinde şey” olarak varolan “mutlak gerçeklik” bu varlıklar kendi aralarında da etkileşmeye başlarlar...

Ya “Diyalektik Materyalizm”?...

Buraya kadar buna “kaba, mekanik materyalizm” deniyor. Marksist felsefe bu zemine bir de “diyalektik” kavramını ekleyerek “Diyalektik Materyalizmi” tanımlar. Bu durumda, “herbiri gene önceden”-“mutlak”-“kendinde şey” gerçeklik olarak varolan varlıklar, daima, gene kendileri gibi “mutlak gerçeklik” konumunda olan “kendi zıtlarını

yaratarak” onunla birlikte varolurlar, ve zamanla yarattıkları bu “zıtları” tarafından altilerek “kendi zıtlarına dönüşmüş” olurlar!... “Doğada ve toplumda yeralan bütün süreçlerin özü esası budur”!... Marksist diyelektiğin “zıtların birliği ve mücadelesi” anlayışının, “şeylerin kendi zıtlarına dönüşerek” evrimin-ilerlemenin yolunu açması anlayışının özü budur!...

Bir örnek olarak kapitalist toplumu ele alırsak...

Diyalektik Materyalist felsefeye göre buradaki sınıflar da -burjuvazi ve işçi sınıfı- gene herbiri, özünde biri diğerinden bağımsız olan “mutlak gerçeklikleri” temsil ederler. Evet, kendi zıttı olan işçi sınıfını yaratan burjuvazidir, ama buna rağmen bunlar son tahlilde birbirlerinden bağımsız olarak varolan unsurlardır-“objektif mutlak” gerçekliklerdir- Yani, varoluşları özü itibariyle karşılıklı ilişkiye bağımlı değildir-bu anlamda izafi gerçeklik değildirler...

Böyle olunca tabi ne oluyor, örneğin kapitalist toplum burjuvazinin temsil ettiği “kendinde şey”-mutlak gerçeklik bir sistem olarak anlaşılıyor. İşçi sınıfı ise, “kendinde şey” bu sistemin içinde, “özünde ondan bağımsız, onun zıttı” olarak varolan ve gelişen başka bir sistemi-“sosyalist sistemi”- temsil etmiş oluyor. Zaten bu yüzden de, daha sonra, işçi sınıfının temsil ettiği, kapitalist sistemin-zıttı olan bu sistem kapitalist sistemi altilerek-onu yok ederek- onun yerini alabiliyor!...

Görüldüğü gibi Marksist devrim anlayışının özünü Marksist-Leninist sistem-varoluş anlayışı oluşturuyor...

Bu durumda, sistemin-“kapitalist toplumun- bir bütün olarak merkezi varoluş instanzını”, yani onun kimliğini, benliğini temsil eden örgüt olarak tanımladığımız DEVLET de tamamen sistemin hakim sınıfı olan burjuvazinin bir örgütü olarak ortaya çıkar. Çünkü, bu durumda artık sistemin, “herbiri birbirinden bağımsız kendinde şey” olan iki sınıfın toplamı olmanın ötesinde başka bir varlığı sözkonusu değildir. Bu nedenle, devlet olayını tanımlarken, “varolan sınıfların ötesinde sistemin merkezini-sıfır noktasını- temsil eden instanz” diye bir şeye yer kalmaz!... Çünkü artık, tıpkı o patates çuvalının içindeki patatesler gibi, herbiri “kendinde şey” olarak varolan iki sınıf ve bunların temsil ettiği iki ayrı sistem vardır ortada... Devlet de, “egemen sınıfın temsilcisi” olan “kendinde şey” bir varlık-örgüt oluyor. Burjuvaziyle özdeş olan kapitalist sistemi “burjuva-kapitalist devlet” temsil ederken, işçi sınıfıyla özdeş olan sosyalist sistemi de “sosyalist devlet” temsil etmiş oluyor o kadar, olay bundan ibarettir!...

Kafa karışıklığına neden olan nokta nerede-nasıl ortaya çıkıyor?...

Şimdi, Marksist devlet anlayışını bir yana bırakıyoruz!... Biz nasıl tanımlamıştık devleti; “devlet, sınıflı bir toplum söz konusu olduğu zaman, bir sistem olarak toplumsal varlığın merkezi varoluş instanzını temsil eden örgüttür” dememiş miydik... Ama sonra hemen, buna ilave olarak da diyoruz ki; “sisteme içerden bakınca-sistemin içinde, öyle sıfır noktası diye varlığı kendinden menkul-uzay zaman içinde ayrıca temsil edilen-bir nokta bulunmadığı için, bu merkez daima sistemin yönetici unsurunca-onun varoluş alanı içinde bir yerde temsil ediliyor görünür”!...

Denilebilir ki, e, ne farkediyor, ha öyle demişsin ha böyle, pratikte farkedilen birşey var mıdır?...

Vardır, hem de çok!... Yoksa bu kadar kafa patlatmak ne için sanıyorsunuz!!.. Aradaki fark pratikte kendini “devrim anlayışında” ortaya koyuyor!.. E, bu da az şey olmasa gerek, öyle değil mi!!..

Evet, o halde şimdi “pratiğe” bakalım!.. Batı’da ve bizde devlet...

Toplumunu, “yönetenler” ve “yönetilenler”den oluşan bir sistem olarak tasavvur ettiğimiz zaman, ilk anda hemen klasik Batı toplumları geliyor gözümüzün önüne. Örneğin, kapitalist toplum. Ve hemen diyoruz ki, buradaki sınıflar burjuvazi ve işçi sınıfıdır... Bir de tabii, yukarıda açıklamaya çalıştığımız gibi, sistem merkezinde gerçekleşen-bizim devlet adını verdiğimiz- merkezi varoluş instanzını düşünüyoruz... Bu şema, köleci toplumdan feodal topluma, oradan da kapitalist topluma kadar bütün Batı toplumları için geçerlidir. Örneğin, feodal bir toplum, feodaller adı verilen “yönetenlerle”, serfler-köylüler adı verilen “yönetilenlerden” oluşurken, feodal sistemi temsil eden devlet de gene sistem merkezinde “oturan” bir kral tarafından temsil olunur. Benzer bir durum köleci toplum için de sözkonusudur. **Ama dikkat edin, bütün bu toplumların hepsi de, barbarlığın yukarı aşamasından sonra bir şekilde toprağa yerleşip tarımsal faaliyette bulunarak üretim faaliyetine başlayan ve bu süreç içinde kendilerini üretirken devletleşerek sınıflı toplum haline gelmiş olan toplumlardır. Yani, bu toplumlarda “yönetenler” ve “yönetilenler” daima üretim faaliyeti içinde gerçekleştirirler. Devlet de, “sistemin merkezi varoluş instanzı” olarak bu süreci-üretim faaliyeti içinde gerçekleşen bu sistemi- temsil eden örgüt olarak ortaya çıkar...**

Bizde “Devlet”...

Ama, bizim gibi barbarlığın orta aşamasında iken fetih yoluyla-başka ülkeleri, toplumları fethederek bu süreç içinde yukardan aşağıya doğru Devletleşen toplumlarda, sınıflar ve Devlet üretim faaliyeti içinde ortaya çıkmazlar...

Bu durumda Devlet, fethedilen toprakları-ülkeleri yönetebilmek zorunluluğu içinde yukardan aşağıya doğru askeri-idari bir örgüt olarak oluşmakta, fetihlerde elde edilen ganimetin beşte birine sahip olan fatih yöneticinin (etrafındaki silahlı-silahsız kişilerle birlikte) temsil ettiği (toplanan vergilere-haraçlara el koyan) silahlı bir örgüt olarak ortaya çıkmaktadır. Öyle ki, bu yönetici-daha sonra Sultan- aşiretten çıkma sistemin yapısı ve dünya görüşü gereği, otomatikman, “sistem merkezindeki sıfır noktasında oturduğu kabul edilen Tanrı adına bütün mülkün ve üretim araçlarının sahibi” durumunda olan bir instanz-“organik lider”- haline dönüşür. Dikkat edilirse, burada “yönetenler sınıfı”, feodaller ya da burjuvalar falan gibi öyle aşağıdan yukarıya doğru, üretim faaliyeti içinde, üretim araçlarıyla ilişkilerine bağlı olarak ortaya çıkmıyor. Burada otomatikman “Tanrı adına bütün mülkün sahibi durumunda olan” bir Devlet ve onu temsil eden Sultan ile, onun etrafında mülkiyete tasarruf yetkisini kullanan bir DEVLET SINIFI vardır...

Peki ne oluyor bu durumda? Batı toplumlarında “yönetenler” sınıfıyla sistem merkezi-devletin oturduğu yer- arasında herşeye rağmen gene de bir mesafe bulunurken-yani bunlar bir ve aynı şey değilken- fetih yoluyla Devletleşen, barbarlığın orta aşamasından-aşiret toplumundan çıkma Osmanlı gibi toplumlarda sıfır noktasıyla (yani “Tanrının oturduğu” sistem mekeziyle) Sultan-yönetici Devlet sınıfı- arasında hiçbir mesafe kalmıyor!!... Eski aşiret-komün şefinin yerine oturan yeni sınıfın temsilcisi Sultan, bu şekilde, komün şefinin temsil ettiği sıfır noktasının-yani Tanrının da temsilcisi (“yeryüzündeki gölgesi”) haline gelmiş oluyor!... Ortaya çıkan tabloyu şöyle formüle edelim:

Sultan=Devlet=”Tanrının yeryüzündeki gölgesi”...

İşte, bizdeki Devlet sınıfı olayının özü-varoluş gerekçesi ve fonksiyonu budur.

(Buradaki Devlet anlayışının-Devletin ortaya çıkış sürecinin- Asya Tipi Üretim Tarzı'nın geçerli olduğu ülkelerdeki devlet olayıyla-anlayışıyla alâkası yoktur!. ATÜT'ün geçerli olduğu toplumlar, büyük sulama kanalları, ya da bentler gibi hiç kimsenin tek başına yapamayacağı işlerin söz konusu olduğu köleci toplumlardır. Evet, antika “bitkisel-ırmaksal medeniyetlerin” (Mezopotamya, Çin, Hint gibi) ortaya çıktığı bu türden toplumlarda da devlet tanrısal bir güç halindedir. Ve bu yüzden de arada bir benzerlik vardır, ama işin diyalektiği-ortaya çıkış süreci farklıdır buralarda...)

Dikkat ederseniz bu durumda Devlet artık varolan sınıflardan göreceli olarak bağımsız hale gelmiş bir örgüt değildir. Bizzat kendileri bir sınıf olan (“Devlet sınıfı”) “yöneticilerden” oluşan bir örgüttür (“Çoban-Sürü” ilişkisi). Sistemin merkezi varoluş instanzıyla “yönetici sınıfın” varoluş instanzının-benliğinin, (self'inin) hemen hemen bir ve aynı şey haline gelmiş olduğu bir durumdur bu!..

Peki bu durum, sadece bizde olduğu gibi barbarlığın orta aşamasından sonra fetih yoluyla Devletleşen toplumlarda mı böyledir; yani “Devlet sınıfı” olarak karşımıza çıkan instanz sadece bize özgü bir gerçeklik midir?...

Hayır! Alın o eski “Sosyalist toplumları”, nedir şimdi buralardaki o “İşçi Sınıfı Devleti”? Resmen burada da gene bir “Devlet sınıfı” olayıyla karşı karşıya değil miyiz? Niye mi? Üretim faaliyeti içinde ortaya çıkan iki sınıf var mı bu toplumlarda, yok!... Biri diğerini “yok etmiş”! Ne var peki? “Yönetenler sınıfı”- “Devlet sınıfı”- direkt olarak parti üyelerinden oluşuyor. En tepede parti şefi, onun altında da parti üyelerinden oluşan “yönetenler sınıfı”!...

Alın bugünkü Çin'i, nasıl bir sistemdir bu şimdi? Gene aynı değil mi!.. “Komünist Partisi” adı altında örgütlü bir “yönetenler sınıfı” var burada da. “Devleti” bunlar elde tutuyorlar! Peki, ya Çin burjuvazisi ve işçi sınıfı? Onlar da aynen bizdekinlere benziyorlar! Nasıl ki bizde, Devlet sınıfının temsil ettiği eskiden kalma Devletçi sistemin yanı sıra, bir de, bunun diyalektik anlamda zıttı-inkarı durumunda olan kapitalist sistem varsa, Çin'de de durum buna benziyor (eskinin içindeki yeni olayı)!.. Hatta, bu açıdan baktığınız zaman biz Çin'den çok daha ilerdeyiz!.. Bizde kapitalist sivil toplum daha 1950'lerden

itibaren, “iki adım ileri bir adım geri” tempoyla iktidara gelmeye başlıyor!! Ve bugün artık antika Devlet sınıfı iyice tükenmeye yüz tutmuş durumda (en azından onun Kemalist ve FETÖ’cü kanatları için doğrudur bu!!...) Ben size söyleyeyim, yarın Çin’de de (hatta Rusya’da falan da) buna benzer süreçler yaşanacaktır! Nasıl ki bugün bir “Arap Baharı”ndan bahsediyoruz, yarın bir de Çin Baharı başlayacaktır (bunu geciktirmelerinin tek yolu gerilim politikasıdır ki, zaten sağolsun onu da Trump başarıyor)! Yani, eninde sonunda Komünist Partisi’nin temsil ettiği sisteme-Devlete- karşı Çin sivil toplumu ayağa kalkacaktır! Bunun ne zaman, nasıl olacağı falan tabii ayrı bir konu. Her ülkenin kendi tarihsel gelişimi belirliyor işin bu tarafını...

Bütün mesele şudur: Sınıflar-ve de tabii yönetici sınıf- üretim faaliyeti içinde mi ortaya çıkıyor, yoksa, yukardan aşağıya doğru oluşan bir “yönetici sınıf” mı toplumu yönetmeye başlayarak sistemi şekillendiriyor.

Ve de, buna bağlı olarak, devlet adı verilen örgüt, üretim faaliyeti içinde gerçekleşen bir sistemin merkezi varoluş instansı olarak mı ortaya çıkıyor, yoksa, yukardan aşağıya doğru önceden varolan bir instanz mıdır o? Bu noktada, bütün o Osmanlı artığı İttihatçı-Kemalist Devlet anlayışlarını getirin gözünüzün önüne (ve de tabii, başlangıç dönemlerindeki AK Parti’nin devlet anlayışıyla, daha sonraki- Devletleşmeye başladıktan sonraki- AK Parti’nin Devlet anlayışı arasındaki farkı getirin!..), olayı daha iyi kavrayacaksınız!.. Önceden varolan bir Devlet kendine bir toplum-millet-ulus yaratmaya çalışmıyor mu bizde, “eski Türkiye’nin” “Devlet” anlayışı hep bu değil mi? Diyorlar ki, “rejim değişikliği falan yapılmıyor”, aslında doğrudur söyledikleri (!); çünkü Osmanlı’nın Devlet anlayışı bütün haşmetiyle duruyor ortada ve bunu değiştirmeye de kimsenin niyeti yok!..

Soruyorum: Osmanlı ve bir Osmanlı Cumhuriyeti olan ülkemiz insanı “Devlet varsa var olan” bir “kul”-önce Allah’ın, sonra da onun yeryüzündeki gölgesi olan Devletin kulu- değil midir? Osmanlı’da “Memleketi yaratan Devlet” değil mi idi? (Dr.un kulakları çınlasın! İbni Haldun çizgisinin devamıdır o. Siyasi olarak anlaşılamıyorduk, o başka!)...